

de faldende arbejdsløshed, sådan at der ville være overskudskapacitet i Idrætsparken, hvis alle de registrerede ledige blev inviteret til den samme fodboldkamp, nu oven på den periode er i en situation, hvor der ikke er ret meget mere kapacitet i vores økonomi, og hvor væksten derfor nu tager af. Det er jo vigtigt at holde sig niveauerne for øje. Vi er på et ekstremt højt niveau, og det er fra det her ekstremt høje niveau, at den umiddelbare udsigt til, at væksten fortsat stiger, tager af. Vi er ikke nede i nogen dalsænkning, hvor folk er gået fra hus og hjem, og hvor beskæftigelsen udvikler sig meget skævt den anden vej. Vi er på toppen af en højkonjunktur, og regeringens ambition er sådan set, at vi skal blive der og undgå at lande brat.

Det kræver jo, at man har is i maven, og det kræver først og fremmest med hr. Ole Sohns ord – vel nok i en lidt anden konsekvens – men alligevel med hr. Ole Sohns ord, at man fører en ansvarlig økonomisk politik. For som hr. Ole Sohn sagde det, er en uansvarlig økonomisk politik det mest asociale, man overhovedet kan føre, de svageste bliver ramt først. Det sagde hr. Ole Sohn, som derefter plæderede for, der skulle føres en neutral finanspolitik, hvorefter man altså kan konstatere, at regeringen i hr. Ole Sohns øjne er mere end dobbelt så socialt ansvarlig som Socialdemokratiet, fordi hr. Ole Sohn foreslår en neutral finanslov. Vi har en finanseffekt på 0,2, Socialdemokratiet speeder totalt uansvarligt helt vildt op og har en finanseffekt på 0,5.

Med hr. Ole Sohns ræsonnement kan man altså alene derved jo konstatere, at regeringen har et dobbelt så stærkt socialt sigte med det, vi gør, end vennerne i Socialdemokratiet. Det passer jo i øvrigt også fuldstændig med min egen forståelse af tingenes sammenhæng. For det, der jo er så fantastisk at opleve i disse år, er, at vi har opnået disse bemærkelsesværdige resultater op imod, jeg havde nær sagt, alle faglige indspark. Det har vi jo gjort, fordi regeringen stedse i tæt og tillidsfuldt samarbejde med ikke mindst Dansk Folkeparti, men her i foråret jo vedrørende jobpakken også med Det Radikale Venstre og Liberal Alliance har lavet de justeringer, de reformer, de tiltag, der løbende har udvidet arbejdsudbuddet i det danske samfund, og det er den tænkning, vi skal holde fast ved.

Hr. Anders Samuelsen fra Liberal Alliance har meget ret i, at vækst er forudsætning for velfærd, der igen er forudsætning for velfærd, og det er jo derfor, at det, der er hovedudfordringen nu, sådan set er at få identificeret det, der er

vækstbremsen, og så få sluppet den. Og hvad er så vækstbremsen i dansk økonomi for tiden? Det er jo det manglende arbejdsudbud, og det er derfor, vi skal sætte ind der.

Derfor vil jeg gerne kvittere over for hr. Kristian Thulesen Dahl, over for hr. Morten Helveg Petersen, over for hr. Anders Samuelsen, som jo alle tre har markeret en parathed til at fortsætte det samarbejde, som lykkedes så fint i foråret omkring jobpakken, for at gå videre ad den vej og sikre det tilstrækkelige arbejdsudbud, der gør, at vi fortsat kan have vækst i det danske samfund.

Jeg trækker de partier frem, og jo altså i særlig grad Dansk Folkeparti, fordi det i nyere parlamentarisk historie er de tre partier, der har taget ansvaret for at sørge for, at den her vækstbremse ikke bider sig fast. Men jeg vil også gerne understrege, at det jo ikke skal udelukke nogen andre. Regeringen starter om kort tid forhandlinger om finansloven med det sigte, at de, der er i arbejdstøjet, skal bidrage mest muligt.

Kl. 17:29

Men jeg må også være ærlig og sige, at prognosen jo tager sig lidt forskelligt ud, afhængig af hvem man lægger øre til. Mest bemærkelsesværdigt er det, synes jeg, at Socialdemokratiet har opgivet enhver tanke om at føre nogen som helst form for ansvarlig økonomisk politik. Ja, skal man blive i den maritime verden, kan man da i hvert fald konstatere, at der ikke er kastet noget anker over bord, der er en ånd dér, der stadig er i partiet, og som jo helt eklatant udtrykkes ved den opsigtsvækkende tanke om, at vi i de gode tider, vi befinder os i i øjeblikket, skal undlade at nedbringe gælden. Sådan blev det udtrykt af hr. Morten Bødskov i et direkte svar på spørgsmål fra hr. Kristian Thulesen Dahl: Lad os bruge oliemilliarderne på investeringer det ene, det andet og det tredje sted, og lad os så opgive at nedbringe gæld. Det er jo, kan man sige, generationstyveri ved højlys dag, og det er jo at udfordre den ansvarlighed, der ligger i at lave en langsigtet økonomisk planlægning, som gør, at vi også sikrer os, at der er folkepension til folkepensionisterne om 5, 10 og 15 år.

Jeg må sige, at jeg er en smule rystet. Jeg er også en smule rystet over den retorik, der går ud på, at vi nu bare skal blive ved med at presse arbejdsmarkedet, lad os bare fylde benzin på bilen, lad os bare sætte tempo på uden overhovedet at reflektere over, hvad det kan skabe af udfordringer. Det kan være i form af lønstigninger,